

NEWSLETTER

oktobar &
novembar
2017.

FONDACIJA
HASTOR

POTPISANI UGOVORI O STIPENDIRANJU 283 STUDENTA ZA AKADEMSKU 2017/18. GODINU

U sjedištu ASA Prevent grupacije 11.11.2017. potpisani su ugovori o stipendiranju studenata stipendista Fondacije Hastor. Ove godine ugovor o stipendiranju potpisala su 283 studenta s različitih univerziteta širom Bosne i Hercegovine.

Studentima su se najprije obratili učitelj Ramo i direktor Fondacije te su prisutnima uputili čestitke i poželjeli uspjeh u novoj akademskoj godini, dok su članovi administracije upoznali studente s osnovnim odredbama ugovora, pravilima Fondacije i načinom njenog rada.

Potpisivanjem ugovora o stipendiranju studenata kompletirano je potpisivanje ugovora o dodjeli stipendija za ovu

školsku/akademsku godinu, s tim da će do kraja godine biti objavljen konkurs za stipendiranje manjeg broja studenata.

Ugovore o stipendiranju ove godine potpisala su 704 učenika osnovnih škola, 873 učenika srednjih škola, te 283 studenta što ukupno čini cifru od 1860 stipendista Fondacije Hastor. Prvi put ove godine čak 328 učenika osnovnih i srednjih škola potpisalo je ugovore o stipendiranju.

Svim našim osnovcima, srednjoškolcima i studentima želimo puno sreće, uspjeha i odličnih ocjena u tekućoj školskoj, odnosno akademskoj godini!

Džulisa Otuzbir

MALA ŠKOLA KARATEA U FONDACIJI HASTOR

U subotu, 14. oktobra 2017. godine u prostorijama ASA Prevent grupacije održan je veoma zanimljiv i dosta drugačiji sastanak od uobičajenih sastanaka studenata stipendista. Naime, naša stipendistkinja Amila Mekić samoinicijativno je izrazila želju da našim studentima približi ono čime se bavi više od dvanaest godina i u tome je jako uspješna. Riječ je o karateu, drevnoj borilačkoj vještini koju je Amila zavoljela kao djevojčica i koja joj je donijela mnogo uspjeha, medalja te lijepih životnih iskustava.

Amila je studentica druge godine Poljoprivredno-prehrambenog fakulteta na smjeru Zootehnika, a stipendistkinja Fondacije Hastor je već sedam godina. U pripremi i realizaciji prezentacije rado su je podržali administrativni tim Fondacije te stipendisti Sakib Bitić i Inela Kavaz koji također treniraju karate.

Uz prezentaciju o karateu s informacijama o njegovoj historiji, nastanku, osnovnim pojmovima te tehnikama, Amila je prisutnim stipendistima demonstrirala kako to sve izgleda u praksi. Ono što je posebno istakla jeste to da karate ne samo da djeluje na fizički izgled, nego i na duševno stanje.

Pri demonstriranju karate tehnika Amili je pomogao Sakib Bitić, nosilac crnog pojasa. Stipendisti su imali

priliku naučiti šta znači stav te koje vrste stavova postoje u karateu, vrste napada nogom i rukom, nivoe napada i blokove.

Čast nam je bila ugostiti Inelu Kavaz, učenicu 6. razreda i državnu prvakinju u karateu koja je također naša stipendistkinja. Inela se prije nekoliko mjeseci s Balkanskog prvenstva u Istanbulu vratila s bronзанom medaljom, a prisutnima je demonstrirala svoje vještine u katama.

Svi prisutni stipendisti dobili su priliku da se okušaju u ovoj borilačkoj vještini pa su u drugom dijelu sastanka predvođeni Amilom i Sakibom imali priliku naučiti nekoliko poteza iz oblasti karatea. Amila, Inela i Sakib ovime su uspjeli zainteresovati prisutne, a možda i ohrabriti pojedine stipendiste da se počnu baviti ne samo karateom, nego bilo kojom drugom borilačkom vještinom, ili nekim drugim sportom.

Našim stipendistima zahvaljujemo na interesantnom času karatea te pozivamo sve stipendiste da na nekom od budućih mjesečnih duženja s nama podijele svoja znanja, vještine i iskustva.

Sadžida Kosovac

FONDACIJA HASTOR PARTNER PRIJENOSA

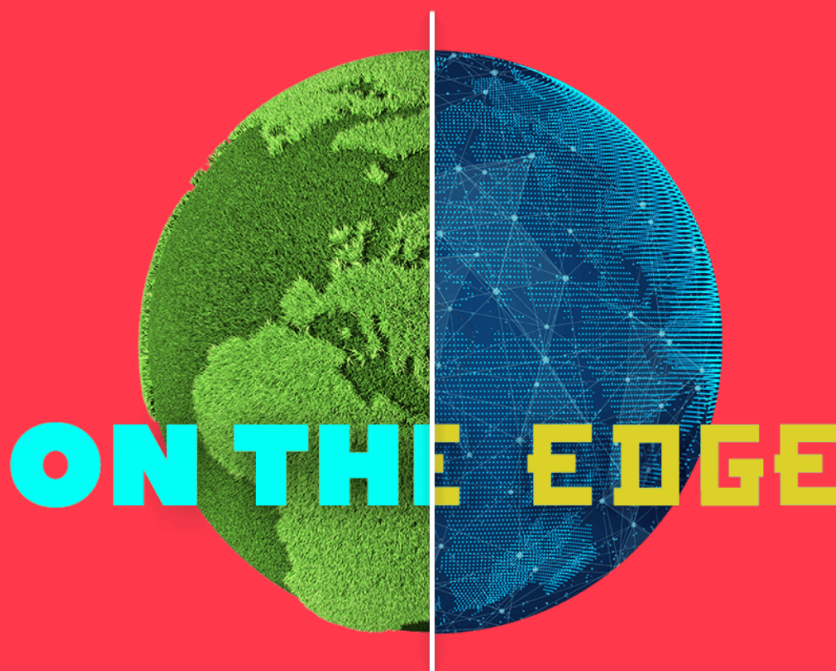
TEDx VIENNA KONFERENCIJE

Fondacija Hastor je u saradnji s Akademijom 387 organizovala projekciju ovogodišnje TEDx Vienna konferencije koja je održana u subotu, 21. oktobra. Tema ovogodišnje konferencije je bila „On The Edge“, a stipendisti Fondacije Hastor i svi zainteresovani posjetioci imali su priliku pratiti prijenos konferencije uživo iz Bečkog Narodnog pozorišta. Prijenos TEDx Vienna konferencije organizovan je u prostorijama

Akademije 387, a ove godine TEDx Vienna okupio je 20 predavača i izvođača sa sve četiri strane svijeta koji su zajedno s publikom istražili cijeli spektar tema – od najsavremenijih napredaka u nauci i tehnologiji pa sve do najdubljih uvida psihologije, kreativnosti i znanja.

Džulisa Otuzbir

TED^xVienna
x = independently organized TED event

ADELISA BEGIĆ IZDALA SVOJU PRVU KNJIGU

Naša stipendistkinja Adelisa Begić iz Jajca, koja ima nepunih 16 godina izdala je svoju prvu knjigu. Roman koji nosi naziv "Tvoja ljepota mijenja svijet" nastao je dok je Adelisa imala samo 14 godina, a kako otkriva, u pripremi je i njena druga knjiga.

Adelisa je stipendistkinja Fondacije Hastor već dvije godine. Živi u Jajcu gdje pohađa Srednju medicinsku školu „Nikola Šop“. Ističe da mnogo voli da čita. Najprije je čitala Nuru Bazdulj-Hubijar, a sada češće čita Noru Roberts i druge američke bestsellere. Pisanje za nju predstavlja bijeg od realnosti, neki ljepši svijet koji rado opisuje na papiru, a kako su se ti papiri počeli množiti, odlučila ih je spakovati u jedan roman.

“Kao što većina mojih vršnjaka odluči da se bavi nekim sportom ili da svoje slobodno vrijeme provode

u kafićima, mene pisanje ispunjava i odlutam u neku drugu sferu, tamo gdje su stvari posložene onako kako ja želim. Inspiraciju pronalazim u svemu. Knjige koje pišem nemaju nikakvu povezanost s mojim životom. Ja pišem knjigu, a ne ona mene”, ističe Adelisa.

Promocija Adelinog romana održana je u Jajcu, 11. novembra 2017. u Hotelu „Turist 98“. Svojom prvom promocijom naša stipendistkinja bila je više nego zadovoljna:

„Sve je bilo bolje nego očekivano, a promociji je prisustvovalo oko 150 ljudi! Ovo je noć u kojoj sam koracima djevojčice zakoračila u svijet odraslih. Noć ponosa, uspjeha, ljubavi i prijateljstva, iskrene sreće i osmijeha.“

ADELISA

Radnja romana „Tvoja ljepota mijenja svijet“ smještena je u Sarajevo, grad koji ima poseban značaj za Adelisu. Roman je ljubavnog karaktera, a likovi i događaji u romanu su plod Adelisine mašte.

„Podrška Fondacije Hastor mi zaista puno znači i bila sam oduševljena i mnogo zahvalna danas kad ste me nazvali. Planiram nastaviti školovanje u Bosni i Hercegovini. Želim da ostanem u svojoj državi i da

tu gradim svoju karijeru kao pisac, ali i kao budući medicinar. Volim medicinu i što se toga tiče želim nastaviti s medicinom“, poručuje naša stipendistkinja.

Svi u Fondaciji smo izuzetno ponosni na Adelisu i želimo joj mnogo uspjeha i još mnogo sjajnih izdanja u budućnosti!

Džulisa Otuzbir

POVELJA DEKANA ZA SAKIBA BITIĆA

Povelja dekana se dodjeljuje studentu s najboljim postignutim uspjehom u toku godine studija, uz uvjet da ima prosjek ocjena iznad 9 i sve položene ispite u toku akademske godine. To mi prođe kroz glavu dok čitam poruku s mobitela od stipendiste Fondacije Hastor, studenta Sakiba Bitića:

„Dragi učitelju Ramo, ove godine Vas, kao i prošle, pozivam da prisustvujete ceremoniji dodjele nagrade Povelje dekana. Naime, kao najbolji student u svojoj generaciji na Politehničkom fakultetu u Zenici dobio sam nagradu Povelja dekana 2017. za prosjek ocjena 9,8 u protekloj akademskoj godini, te na taj način zaokružio svoje dodiplomsko obrazovanje sa četiri Povelje dekana. Ceremonija počinje u 10:30 sati u Areni u Zenici u subotu 28.10.2017. godine.“

Ne pročitah poruku do kraja jer mi pred oči stiže slika karatiste Sakiba Bitića koji je na prošlom sastanku studenata Fondacije Hastor kao njen stipendista pokazivao svoje sposobnosti karatiste i dokazivao zašto njegove vitrine krasi stotine osvojenih medalja. Ne razmišljam uopće da li da idem ili ne, odgovor se sam nameće. Prisustvovat ću, jer uspjesi koje mladi ljudi, a pogotovo stipendisti naše fondacije ostvaruju, kao i znanje koje postižu, predstavljaju ponos za mene, a posebno za Fondaciju Hastor čiji je logo „Obrazovanje - izbor pobjednika“. U Areni u Zenici se srećem sa Sakibom i njegovom porodicom. Svi su sretni, ma malo je reći sretni - svi su presretni.

„Meni je ovo četvrta nagrada Povelja dekana jer učim kontinuirano. Ove godine imam 9,8 prosjek, a kampanjci to ne mogu postići. Povelja dekana je za mene veliki uspjeh. Da bi se ona dobila, treba mnogo učenja, odricanja i zalaganja. Zahvaljujući mom marljivom učenju prošle godine sam dobio nagradu Federalnog ministarstva za prosvjetu, a nadam se da ću je i ove godini dobiti jer sam je zaslužio i to pokazuje moj prosjek.“

Gledam ga i razmišljam: lijepo je imati ovakve ljude pune znanja, lijepo vaspitane. Svaka čast njemu i njegovim roditeljima, kao i nastavnom kadru koji ga je obrazovao i vaspitao. Gledam tu sretnu porodicu - Sakiba s bratom, ocem i majkom u trenutku kad Sakibova majka čita tekst Povelje dekana zagledajući posebno svako slovo, svaku riječ, svaku rečenicu, a pritom proživljava sve to vrijeme od rođenja Sakiba, pa upisa u prvi razred osnovne škole, upisa u srednju školu, na fakultet, što joj se vidno ocrtava na licu dok proživljava teške trenutke do ovog sretnog trenutka kad se vraća u stvarnost sa četvrtom Poveljom dekana u svojim rukama, Poveljom koju je osvojio njen sin. Pa zar može biti sretniji trenutak?

IZLOŽBA „UMJETNOST BOSANSKE MUSANDERE“ UPRILIČENA U MOSTARU

UČEŠĆE UZELA NAŠA STIPENDISTKINJA, DELILA VEISPAHIĆ

U Centru za kulturu Mostar u petak, 27. oktobra upriličena je izložba „Umjetnost bosanske musandere“. Ova izložba nastala je kao rezultat predanog rada na spašavanju ugroženog bosanskog naslijeđa. Istaknuto je kako se njome pokazuju rezultati obimnog istraživačkog rada usmjerenog na sadržaj tradicionalne bosanske kuće.

Svaka bosanska kuća, muslimanska, kršćanska, jevrejska, kuća imućne ili siromašne porodice imala je musanderu. Danas mnogi i ne znaju šta je musandera.

„Nažalost, ovaj sadržaj tradicionalne bosanske kulture ne samo da je fizički nestao, nego je skoro u potpunosti izbrisan iz naših sjećanja. Ponegdje postoje fragmenti tog pamćenja u književnim djelima“, kazala je autorica ove izložbe Amra Hadžimuhamedović, profesorica na Internacionalnom univerzitetu u Sarajevu.

Izložba „Umjetnost bosanske musandere“ sastojala se od 33 izložbena panela, te od fragmenata koji su pronađeni u toku istraživanja. Riječ je o kući Čemalovića na Buni čiji je rezbareni sadržaj 1937. godine stavljen na raspolaganje ili prodat Muzeju u Sarajevu, nakon čega se dokumentaciji o tom sadržaju gubi svaki trag.

Osim autorice Hadžimuhamedović, svoj doprinos su dale i koautorice Merima Tica i Delila Veispahić koja je ujedno i naša stipendistkinja. Delila je istakla kako

je vrlo osjetljiva kada se govori o našem naslijeđu, te da joj teško pada činjenica da generalno ne radimo dovoljno na njegovom očuvanju.

„Svaki korak naprijed me posebno raduje, a neizmerno sam sretna što sam imala priliku direktno da doprinesem ovom značajnom projektu, dakle, istraživanju koje je rezultiralo izložbom „Umjetnost bosanskih musandera“. Drago mi je da je lokalno, ali i šire stanovništvo prepoznalo vrijednost tematike i nadam se doživjelo musanderu onakvom kakva ona i jeste: iskaz lijepog i mirnog načina života“, kazala je Delila.

Merima dijeli mišljenje da je čast i zadovoljstvo biti dio projekta „Umjetnost bosanskih musandera“, čiji je ishod upravo ova izložba.

„Prvi put se radi detaljno istraživanje i dokumentiranje musandera, kao simboličnom i pragmatičnom, ali ključnom postavkom interijera bosanskih kuća. Ovaj projekat je iz poštovanja prema naslijeđu koje pada u zaborav, a s nadom da će oživjeti na pravi način u savremenom dobu“, ističe Merima.

Na izložbi je predstavljena i virtuelna rekonstrukcija jedne bosanske sobe s musanderom i jedna rekonstrukcija, odnosno savremena adaptacija tog sadržaja.

Belma Zukić

MEĐUNARODNI DAN STARIH U BOSANSKOM PETROVCU

U sklopu volonterskih aktivnosti naša stipendistkinja Dženita Fazlić iz Bosanskog Petrovca zajedno s grupom učenika stipendista odlučila je obilježiti Međunarodni dan starih osoba te su u saradnji s Crvenim križom podijelili pakete starijim osobama kojima je to prijeko potrebno. Naši stipendisti koji su joj pomogli u ovoj akciji bili su: Belma Gutlić, Aida Jaganjac i Branislav Zorić.

„Obišli smo pet starih osoba koje su u stanju socijalne potrebe i kojima je bilo iznimno drago što smo ih se

sjetili i uručili im pakete hrane. Stipendisti su bili jako zadovoljni, jer su doprinijeli realizaciji ove aktivnosti“, kazala nam je Dženita.

Ovakve akcije su uvijek dobro došle u radu naših stipendista i volontera. Ono što nas Fondacija Hastor uči jeste da pomognemo drugima kada smo u mogućnosti baš kao što ona pomaže svojim stipendistima.

Mirza Okić

TRAGOVIMA PROŠLOSTI DO JEDNE SRETNE BUDUĆNOSTI

Dugogodišnja stipendistkinja Fondacije Hastor, Emina Adilović ovog oktobra uspješno je privela svoje obrazovanje kraju. Završetkom master studija na Filozofskom fakultetu u Sarajevu završilo se i jedno poglavlje života koje je obilježilo njeno obrazovanje, odrastanje i u velikoj mjeri utjecalo na izgradnju njene ličnosti. Naime, Emina je ovoga oktobra primila posljednju stipendiju Fondacije Hastor, a nakon deset provedenih godina u Fondaciji Hastor ova stipendija za nju ima poseban značaj. Ovo divno poglavlje svog života opisala je u oproštajnom pismu posvećenom Fondaciji Hastor koje vam u cjelosti prenosimo.

„Oktobar je, godina 2017. Za razliku od svih dosadašnjih, ovaj je poseban i zauvijek će ostati u mom sjećanju kao onaj oktobar kada se završilo jedno predivno poglavlje mog života.

Izlazim sa svog po ugovoru 'posljednjeg' mjesečnog sastanka stipendista Fondacije Hastor. Ispred sale me dočekuje učitelj Ramo koji razgovara sa stipendistima i gostima koji su nam došli u posjetu. Pogledi nam se susreću i onda bez riječi, kako to obično biva s ljudima koji se već u dušu poznaju, prilazimo jedno drugom. I tada, kada vas riječi izdaju, a knedla u grlu steže, jedan zagrljaj popunjava prazan prostor i ulijeva snagu.

Vraćam se deset godina unazad kada sam, kao srednjoškolka, dobila vijest da sam postala stipendistkinja Fondacije Hastor, i ne znajući u tom momentu kako će to utjecati na moj život i u kojoj mjeri će ga zapravo promijeniti u godinama koje dolaze. Sjećam se da sam ubrzo nakon potpisivanja ugovora dobila i svoje prve mentore koji su organizovali mjesečne sastanke tokom kojih smo se družili, smijali, učili, diskutovali, debatovali itd. Tad sam upoznala neka nova lica – lica ljudi na koje danas gledam kao na članove sopstvene porodice.

Sjećam se uzbuđenja kada sam dobila prvo pismo kao odgovor na pismo koje sam poslala Fondaciji. Napisala ga je stipendistkinja koja je tada bila student, a danas vrlo uspješna ličnost u svakom segmentu svog života. Koja je to sreća bila! I kad već govorim o sreći, ne mogu, a da ne spomenem koliko puta mi je prošlo kroz glavu da stvarno imam tu ludu sreću da neko

dođe u moju školu i odluči da mi daje novac jer dobro učim, a pritom jedini uvjet za nastavak stipendiranja je da to isto nastavim raditi u budućnosti.

Ovaj događaj je bio prekretnica u mom životu. Nakon toga će uslijediti deset turbulentnih, ali prelijepih godina. U ovih deset godina upoznala sam ljude koji dolaze širom Bosne i Hercegovine i sebe obogatila jednom predivnom mrežom doživotnih prijateljstava. Fondacija mi je za ovih deset godina podarila bezbroj životnih iskustava naučivši me da se prava sreća i zadovoljstvo zapravo kriju u davanju. Iskustva u Fondaciji su mi pokazala da bezuvjetna podrška nije mit te da stvarno postoje ljudi koji su uvijek tu za vas!

Sretna sam jer sam bila dijelom porodice koja njeguje i podstiče međuljudske odnose. Ali kako to biva i u svim drugim porodicama, dođe vrijeme da se napusti gnijezdo u kojem smo obavijeni toplinom i sigurnošću i poletimo k novim životnim pustolovinama. Ovu ispovijest pišem u znak zahvalnosti za sve godine podrške, za sve dane kada mi je bilo teško, a vi ste bili tu, i za sve lijepe uspomene koje ostaju za cijeli život.

Vraćam se na početak, zagrljaj traje cijelu minutu i kad smognem snagu da učitelja opet pogledam u oči nailazim na pogled koji tako jasno izražava i sreću i tugu. Pogled koji odaje koliko je ovaj čovjek sretan jer je na pravi put izveo još jednu mladu osobu, a u isto vrijeme koliko je tužan jer je ta mlada osoba spremna da napusti svoje gnijezdo i krene dalje, pri tome ne znajući gdje će nas život odvesti. Pročitavši to u njegovim očima jedino što uspijevam izgovoriti je: „Tu sam ja, ovo nije kraj ničega“, dok je njegov odgovor kratak i jednostavan, pun razumijevanja i povjerenja: „Znam.“

I baš kao što kažu da je svaki kraj novi početak, tako i ovaj predstavlja početak jedne, iskreno vjerujem, još ljepše saradnje i nastavak jednog velikog prijateljstva. Hvala svima koji su na bilo koji način bili i dan-danas jesu dijelom Fondacije Hastor. Hvala vam jer ste vi pomogli da ja danas imam svijetlu budućnost, da izgradim sebe kao ličnost i budem to što jesam.“

Emina Adilović

U oktobru i novembru je u bosanskohercegovačkim gradovima upriličeno mnogo događaja iz svijeta kulture. U ovoj rubrici izdvajamo kulturne događaje koji su obilježili ove mjesece. Pozivamo sve stipendiste Fondacije Hastor da nam pišu o kulturnim događajima u njihovim gradovima.

Akademija u čast Maka Dizdara

Obilježen je stoti rođendan velikana pjesničkog pera u BiH - Mehmedalije Maka Dizdara. U čast ovog književnog velikana upriličen je bogat program koji je 17. oktobra otpočeo u Historijskom muzeju BiH, a nastavljeno je nizom centralnih manifestacija u drugim institucijama kulture u Sarajevu, čime se nastojao odati omaž čovjeku koji je ime Bosne pronio diljem svjetskih meridijana, a na mapi bosanskohercegovačke kulturno-historijske baštine ostavio vječan pečat. I na Fakultetu humanističkih nauka Univerziteta „Džemal Bijedić“ u Mostaru obilježena je 100. godišnjica rođenja ovog značajnog bh. književnika. Profesori i studenti Odsjeka za bosanski jezik su u Univerzitetskoj biblioteci ovaj dan obilježili osvrtanjem na lingvistički i književni doprinos Maka Dizdara, čitanjem njegove poezije te izložbom njegovih knjiga, kao i istraživanja o Maku i njegovom radu.

Pop-Up! Festival

U periodu od 19. do 21. oktobra u Sarajevu je održan treći Studentski festival vizuelnih komunikacija - Pop-Up! Sarajevo. Ovu manifestaciju već treću godinu zaredom samostalno organizuju studenti Odsjeka za grafički dizajn sarajevske Akademije likovnih umjetnosti. Festival je otvorenog tipa i namijenjen je prvenstveno studentima vizuelnih umjetnosti, ali i svim ljudima zainteresiranim za grafičke komunikacije koji mogu prisustvovati predavanjima ili sudjelovati na radionicama. U organizaciji ovog festivala učestvovala je i naša stipendistkinja Nirvana Žiško.

Šantićeve večeri poezije

U Mostaru su 10. oktobra u parku Alekse Šantića otvorene "Šantićeve večeri poezije", koje su trajale do 16. oktobra. Programski sadržaji ove pjesničke manifestacije održali su se na više lokacija u gradu, a otvorena je uz Šantićevu nadaleko poznatu antologijsku pjesmu „Emina“.

Tuzla Film Festival

U periodu od 18. do 22. oktobra održan je šesti Tuzla Film Festival. Tuzla Film Festival je godišnja kulturna manifestacija u Tuzli, organizovana od strane neprofitne organizacije Magic Factory, koja ima za cilj promociju južnoslavenske kinematografije. Tokom festivala prikazano je 95 filmova domaćih, režisera iz regije, ali i ostatka Evrope.

„Zaplet 09“- Međunarodni festival mladog glumca

Premijernom izvedbom predstave „Pita li iko kako je meni“ u Gradskom pozorištu Jazavac u Banjoj Luci otvoren je deveti po redu Međunarodni festival mladog glumca ZAPLET. Ovaj festival održan je u periodu od 20. do 26. oktobra, a ove godine ZAPLET je na točkovima otišao i u Prijedor, Gradišku, Laktaše, Doboj i Prnjavor.

„Neke ljude ljubav grije“ - dašak umjetnosti u sarajevskim haustorima

Sedamnaestog novembra 2017. godine Inicijativa H:ART s Obojenom klapom otvorila je četrnaestu javnu galeriju u Sarajevu. Naime, unutar haustora u ulici Hasana Brkića 47, mladi umjetnici su oslikali mural pod nazivom „Neke ljude ljubav grije“ sa željom promoviranja ulične umjetnosti u glavnom gradu BiH. Ističu kako je njihov primarni cilj zapravo izaći iz okvira galerija, a umjetnost učiniti dostupnom svima. Članovi H:ARTA žele ponuditi drugu, svakako ljepšu i svjetliju, viziju bosanskohercegovačke stvarnosti, te na taj način u drugi plan potisnuti tamnu stranu života u BiH koju većina društvenih subjekata nerijetko aktualizira kao najznačajniju.

Mostar kao grad filma u mjesecu novembru

Jedanaesti Mostar Film Festival zvanično je otvoren 16. novembra u velikoj dvorani Hrvatskog doma Hercega Stjepana Kosače, bosanskohercegovačkim igranim filmom „Žaba“. Ljubitelji filma u gradu na Neretvi mogli su uživati u projekcijama četrdeset filmovima iz dvadeset zemalja regije i Evrope, a pored samih filmova organizirani su i mnogi drugi edukativni skupovi poput radionica i konferencija. Nagrada za životno djelo „Stablo ljubavi“ pripala je hrvatskom filmskom reditelju i glumcu Antunu Vrdoljaku i crnogorskom glumcu Žarku Lauševiću. Ohrabrujuća je činjenica da sve veći broj bh.gradova njeguje film kao sedmu umjetnost, te da je i ove godine festival okupio značajan broj posjetilaca.

„Noć teatra“ u 13 bosanskohercegovačkih gradova

U sklopu evropske manifestacije „Noć teatra BiH“ u trinaest bh. gradova (uključujući Brčko, Banjaluku, Kakanj, Konjic, Srebrenik, Travnik, Zenicu, Tuzlu, Mostar, Prijedor, Laktaše, te Bugojno) upriličen je bogat kulturni program koji je uključivao kako predstave, tako i radiodrame i večeri poezije. Budući da je ovo već osma godina obilježavanja ove manifestacije sasvim je izvjesno da će ona u skorijoj budućnosti postati dijelom tradicije u BiH, a to pokazuje i sam odziv učesnika koji se udvostručio u odnosu na prethodnu godinu. U cilju promoviranja ovakvih kulturnih sadržaja i podizanja svijesti o važnosti pozorišne umjetnosti ulaz je bio besplatan za sve posjetioce koji su željeli uživati u čarima teatra i poezije.

Teatar mladih Goražde - „Užina za svakog đaka“

U mjesecu novembru jedan izuzetno lijep i pozitivan primjer dolazi nam iz Goražda gdje su članovi Teatra mladih pokrenuli humanitarnu akciju „Užina za svakog đaka“. Prikupljajući sredstva prodajom sezonskih ulaznica za svoje predstave, ovi mladi empatični ljudi nastoje priuštiti užinu određenom broju djece budući da su svjesni da postoji značajan broj onih koji si nisu u mogućnosti to obezbijediti. Inače, članovi ovog teatra sami smišljaju scenarije za svoje predstave i predstavljaju se kao mala škola kreativnog razmišljanja i pozitivne energije koja želi donijeti promjene kako u Goraždu, tako i u bh.društvu u cjelosti. Ovom prilikom pozivamo sve one koji vole teatar, a istovremeno su voljni pomoći onima kojima je ta pomoć nužna da kupe sezonsku kartu i posjete predstave ovih mladih kreativnih ljudi.

to nema cijene!

U ugovoru između Fondacije Hastor i stipendista pored ostalog piše da je volontiranje obavezno. Mnoga djeca koju sam pitao šta je volontiranje nisu znala dati odgovor, a šta je džaba rad to su svi znali objasniti. S više godina provedenih kao stipendista Fondacije Hastor svi shvate šta je volontiranje i zavole ga. A nakon deset godina većina volontera kaže da im je volontiranje draže od bilo kog rada za novac. Hamed mi nedavno reče:

„Ja kad radim za plaću, radim ono što mi narede, a volontiram ono što hoću, što volim raditi. To mi pričinjava zadovoljstvo.“

Veliki broj studenata koji su bili stipendisti Fondacije Hastor po završetku studija su se zaposlili i sad kad se sretnemo gotovo svi bez izuzetka hvale volonterske sate koje su imali u Fondaciji Hastor. Prije nekoliko dana sreo sam se sa Safetom koja mi se pohvali da se zaposlila i da radi ono za šta je učila četiri godine fakulteta.

„Sretna sam što sam dobila ovaj posao, puno mi je drago što radim ono što volim i znam. Kad sam bila na razgovoru za ovaj posao prevagnulo je to što sam im objasnila da sam za devet godina, koliko sam bila stipendistkinja Fondacije Hastor, volontirala hiljadu i osamdeset sati i da sam više naučila nego za godinu provedenu na fakultetu. Objasnila sam im da smo na tim volonterskim satima imali i edukativni

dio na kome se uči ono što se ne uči ni u školi ni u roditeljskom domu. Prvo, ne postoje ni kuknjave, a pogotovo ne kolektivne kakve sad gdje god se dvoje ili više njih sastanu odmah kukaju ili na političare ili na društvo ili, ili... Na tim volontiranjima sam naučila da slušam, da budem disciplinovana i odgovorna, da mudro šutim i pametno govorim. Primiše me na posao i sad primjenjujem to što sam naučila.“

„Meni je Fondacija Hastor druga porodica, na ovo 'druga' ne mislim po vrijednosti nego po redu, a zahvaljujući volontiranju u njoj upoznala sam mnoge osobe i ljude u pravom smislu te riječi, osobe koje su iskreni prijatelji i žele ti u svako doba pomoći. Zahvaljujući volontiranju provela sam i dvadeset jedan dan u Holandiji što ću pamtit dok živim jer je bilo prelijepo“, ispriča nam Emina u jednom dahu kako bi dokazala iz svog iskustva da se isplati džaba raditi.

„Za vrijeme mog volontiranja u Fondaciji Hastor“, priča Adela, „upoznala sam stotine mladića i djevojaka iz cijele Bosne i Hercegovine, s desetinama njih sam se toliko sprijateljila da sam spremna u svako doba dana ili noći da im pomognem, a sigurna sam da su i oni spremni isto tako da meni pomognu. To nema cijene!“

Ramo Hastor

semir hajdar

SEMIR HAJDAR

Semir Hajdar jedan je od onih stipendista koji se uvijek rado odazivaju na pozive kada je potrebna pomoć u administraciji Fondacije. Vrlo odgovorno i uredno obavlja svaki zadatak, pa je samim time i odnio titulu stipendiste mjeseca oktobra.

Semir je stipendista Fondacije Hastor od 2008. godine. Srednju ekonomsku školu završava u Vogošći nakon čega upisuje Ekonomski fakultet u Sarajevu. Trenutno je na master studiju, smjer Menadžment i informacione tehnologije. Kao stipendista, Semir vrijedno volontira na terenu s učenicima, ali i u administraciji Fondacije. U slobodno vrijeme voli da putuje. Nakon što je devet godina trenirao fudbal, svu pažnju usmjerava ka fakultetu i postizanju što boljih rezultata.

"Fondacija Hastor je prije svega moja druga porodica i jedan veliki pogon u venama ka napredovanju i usavršavanju", ističe Semir. Ova priča primjer je da se rad i trud uvijek isplate i da sve što jednom uložiš u obrazovanje vrati se time što dolaziš korak bliže uspjehu i oblikovanju sebe u još jednog odgovornog akademskog građanina."

Hanka Mujkić

o k t o b a r

mia babić

MIA BABIĆ

Zahvaljujući svom zalaganju i doprinosu radu Fondacije Hastor, titulu stipendiste mjeseca novembra ponijela je Mia Babić.

Rođena je 29. decembra 1995. godine u Sarajevu. U svom rodnom gradu završava osnovnu i srednju školu. Nakon završetka srednje škole uspisuje Filozofski fakultet Univerziteta u Sarajevu. Trenutno je studentica prve godine master studija na Odsjeku za anglistiku, Književni smjer. U akademskoj 2016/17. godini postala je stipendistkinja Fondacije Hastor. U slobodno vrijeme voli čitati, izlaziti, baviti se sportom, a druženje s prijateljima, volontiranje ili posao smatra jednako bitnim za izgradnju vlastite ličnosti. Članica je „I Heart Film“ kluba kina Meeting Point i velika zaljubljenica u filmsku umjetnost. Također, u sklopu volonterskih aktivnosti, Mia je član prevodilačkog tima Fondacije Hastor, prevodi sadržaje za newsletter i sadržaje s oficijelne web stranice, s bosanskog na engleski jezik. Kada je riječ o njenom dosadašnjem doprinosu radu Fondaciju, važno je istaknuti da Mia slovi za vrlo vrijednu, agilnu i ažurnu stipendisticu. Uvijek je na raspolaganju kolegama i kolegicama i na vrijeme izvršava svoje volonterske dužnosti.

Smatra da se poimanje života mijenja, a nevjerojatnu važnost pripisuje prihvatanju promjena i izlasku iz zone komfora te važnosti pronalaženja strasti, odnosno pronalaženja nečega na čemu bi uporno radili i tako strijemili ka savršenstvu. Kaže da, prema njenom mišljenju, okrilje Fondacije Hastor pruža sigurnost, finansijsku i ekonomsku, a istovremeno vuče prema naprijed, u svijet. Prema njenim riječima, bit u životu svakog pojedinca jeste konstanto razvijanje vještina i znanja, dok se istovremeno šire vidici i poznanstva. Upornost, posvećenost, postojanost i neutaživa želja za znanjem će, čak i ako nije bila toliko primjetna, neumitno doći do izražaja i ostaviti traga.

Razim Medinić

n o v e m b a r

U rubrici „Objektiv“ ovoga mjeseca našle su se fotografije sa volonterskih druženja održanih u mjesecu novembru, a koje nam šalju naši stipendisti iz raznih gradova širom Bosne i Hercegovine. Na volonterskim druženjima naši studenti u svojstvu mentora redovno rade sa osnovcima i srednjoškolcima kako bi ostvarili što bolji uspjeh u školi.

Busovača - Mentori:
Segmedina Buljina i
Mirza Mekić

Tuzla - Mentori:
Zemira Bektić i
Razim Medinić

Doboj - Mentor:
Zada Memić

Stolac - Mentori:
Belmana Gerin i
Anela Medar

Kalesija - Mentori:
Nermina Ramić i
Nermina Imamović

Lukavac - Mentori:
Adis Mujkić i
Nihada Mulalić

Travnik - Mentor:
Mehmed Zolota i
Ismet Kadić

Gradačac - Mentor:
Almin Ibreljić

Poštovana Fondacija Hastor,

već desetak godina sam vaš član. Član jedne velike, ali tople porodice. Sjećam se dobro vremena kada sam postala dio vašeg kolektiva. Bezbrizno vrijeme kada mi je jedina obaveza bila ići u školu i potruditi se bar malo da budem među najboljim učenicima, u čemu sam i uspijevala. Za ono što sam svakako morala, dobijala sam stipendiju. Osnovnu školu sam završila ponosno stojeći u redu najboljih učenika, držeći Vukovu diplomu. Usljedio je upis u gimnaziju, jer sam planirala da kasnije upišem fakultet. Završila sam uspješno i srednju školu, četiri godine kasnije i fakultet. Sve je to prošlo poprilično brzo i onda shvatim da bih trebala sabrati sve utiske, okrenuti se i pogledati iza sebe. Pogledati one koji su bili uz mene sve vrijeme. Pogledati osobu u ogledalu i ono što sam postala. Pored porodice i prijatelja, vi ste bili tu i pružali nesebičnu podršku tokom svih ovih godina. Ponekad ste imali i malo strožiji pristup pa bih sama sebi onda gunđala u bradu, ali baš tada, u takvim situacijama sam dobila vjetar u leđa. Baš tada sam davala sve od sebe i onda se ponosno osmjeivala kada biste me pohvalili. To što sam postala volonter i radila s djecom jedna je od najboljih stvari, s obzirom da se fakultet koji sam završila najviše temelji na radu s djecom. Nekada je bilo teško. Teško je steći nečije povjerenje. Teško je navesti pojedinu djecu da se otvore. Da bih sve to uspjela, morala sam pronaći sve moguće načine i samim tim obogatiti sebe za još jedno novo iskustvo.

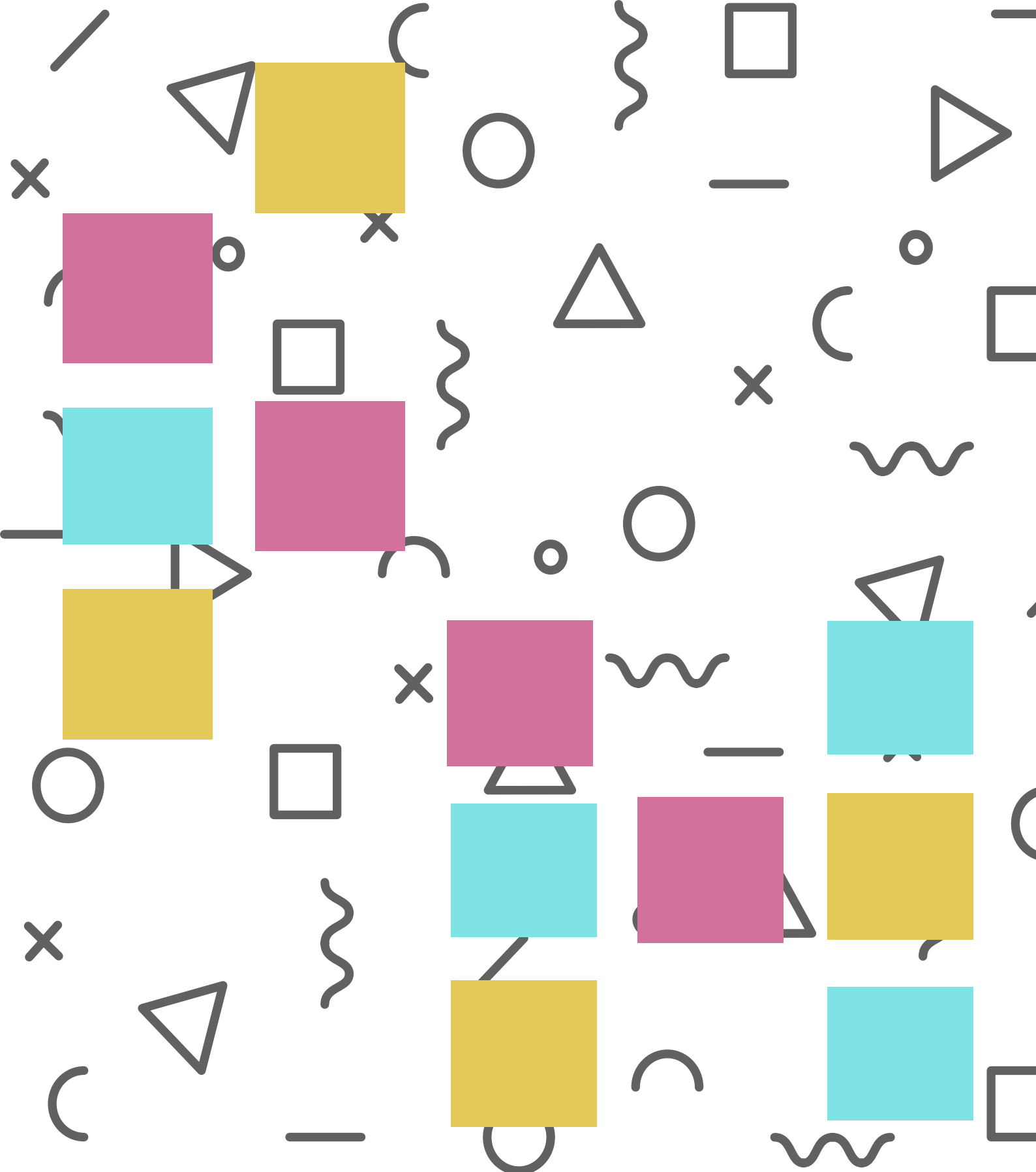
Isto tako, zapitam se ko su ustvari ljudi koji stoje iza imena Fondacija Hastor? Ko su ti koji toliko vjeruju u mlade ljude i ulažu u znanje? Zašto? Nemam baš odgovor na to pitanje, ali mogu samo da kažem jedno veliko hvala. Kao i većini, najviše mi je značila stipendija u smislu finansijske pomoći. Olakšala mi je moje školovanje od dana kada sam postala vaš stipendista. S druge strane, zaboravljamo često koliku nam podršku i pomoć pruža Fondacija. Pogledajmo sebe prije nekoliko godina. Pogledajmo sebe sada. Primijetit ćemo razliku. Shvatit ćemo da smo zreliji, odrasliji, i ne, nije to sve stvar godina, pa da bude sasvim logično. Veliku ulogu u tome ste imali upravo vi. Ono što sam najviše naučila jeste da su i dalje na cijeni prave ljudske vrijednosti. Poštenje, povjerenje, pa i ljubav, jer bez ljubavi prema svemu ovome ne bi se moglo napredovati.

Pratili ste me kroz veći dio mog školovanja. Uz vas sam postala zrelija i prošla mnogo toga. Često sam najbolje rezultate postizala upravo zato što ste nam rekli da moramo položiti određen broj predmeta i hvala na tome. Hvala na nesebičnoj podršci i pomoći, na svakom vašem "ako ti bilo šta treba, zovi", hvala što ste se toliko trudili i hvala što ste prije svega, bili ljudi. Trebalo je mnogo truda da bi se postiglo ovo što ste danas. Svaka čast ljudima koji sve organizuju i odgovaraju na naša pitanja. O onima koji obezbjeđuju toliko novac da ne govorim. I možda se ovo moje pismo odužilo i nadam se da se niko neće naći uvrijeđen, ali jednom čovjeku bih se naročito zahvalila, pa se iskreno nadam da će ovo doći i do njega. Učitelj Ramo. Divan čovjek, pomalo strog, s borama na licu od kojih svaka ima svoju priču. Čovjek koji je svoj život posvetio djeci, ali čovjek vrijedan divljenja i poštovanja. Znao je nekad i da me pogleda onim svojim pogledom koji me opominjao da se baš tad moram potruditi i probuditi ono najbolje u sebi. Hvala Vam, divni čovječe, jer svaka Vaša riječ je protkana najboljom namjerom.

Ne bih više da dužim, iako bih mogla. Hvala što ste svi bili dio mog najljepšeg doba, doba kada sam postigla dosta toga i ostvarila se na pojedinim poljima. Hvala što ste nagradili svaki moj uspjeh lijepom riječju i što ste me opomenuli kad je trebalo. Olakšali ste moje školovanje i pomogli mojoj porodici. Neću više biti vaš član, ali voljela bih da se moja veza s vama ne izgubi u potpunosti. Hvala vam još jednom na svemu i nadam se da sam ispunila bar dio onoga što ste od mene očekivali.

Lijep pozdrav,

Vaša stipendistkinja Marija Mrđa

Klubu prijatelja Fondacije Hastor su se pridružili Orbico d.o.o.
i notar Nedžada Kapidžić.

Ovom prilikom im se zahvaljujemo.

FONDACIJA HASTOR

Bulevar Meše Selimovića 16, Sarajevo
033 774 789
033 774 823
fondacija@hastor.ba

REDAKCIJA

Džulisa Otuzbir
Sadžida Kosovac
Hanka Mujkić
Mirza Okić

Maida Husnić
Lejla Đonlagić
Nirvana Žiško

Belma Zukić
Amina Vatreš
Razim Medinić

FONDACIJA
HASTOR